

[Arnth Jensen.]

bjerg]: Det kan jeg gøre med det samme!) Jeg vil hellere, at Ministeren siger det senere.

Om Konsulentens Beføjelser har jeg i øvrigt intet at sige. Det fastslaaes, at hans Arbejde er af vejledende og raadgivende Art, og dette er vi fuldt tilfredse med.

Skulde jeg fremkomme med nogen Indvending, skulde det være den, at der i Loven fastsættes et bestemt Honorar for Skolekonsulenten, saa at der altsaa bliver samme Honorar i alle Amtsraadskredse, hvad enten de er smaa eller store. Nu ved jeg nok, at der tillægges ham Godtgørelse for Rejseudgifter, og for saa vidt er der altsaa nogen Hensyntagen til Amternes Størrelse; men alligevel vilde jeg finde det heldigere, at det blev Skolefonden — som jo skal betale Pengene —, der kom til at fastsætte Honorarerne, maaske under Godkendelse af Ministeriet.

Jeg kunde ogsaa tænke mig — det er en Tanke til Overvejelse for den højtærede Minister —, at den Vikar, der efter Lovforslaget tildeles Amtsskolekonsulenten, ikke alene blev Vikar for ham, men i det hele taget blev en Slags Amtsvikar, der ogsaa kunde vikariere andre Steder og derved aflaste Skolefonden for en Del Vikarudgifter. Om der saa skulde være 1 eller 2 Amtsvikarer, ved jeg ikke, men i denne Tid, hvor saa mange unge Lærere gaar og ikke har noget, vilde det være en god Ordning at ansætte faste Amtsvikarer.

Om Skolevæsenet i København er der blevet talt udførligt baade af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen og af den højtærede Minister. Saa vidt jeg kan overse Bestemmelserne for København, har man ogsaa her fulgt den Linie at lægge Skolen ned til Befolkningen. Jeg hilser med Glæde, at ogsaa Lærerne i København har faaet Forhandlingsret helt op i den øverste Styrelse.

Men der er endnu et Spørgsmaal, jeg slet ikke har berørt, et Spørgsmaal, som i disse Dage, da vi behandler dette Lovforslag, maaske mere end mange store Realiteter i Lovforslaget sætter Sindene i Bevægelse ikke alene i disse 2 Sale, men ud over hele Landet. Det er Spørgsmaalet om Skolen og Kirken, og dette Spørgsmaal har under alle Forhandlinger om dette Lovforslag været meget stærkt i Forgrunden.

Maa jeg først minde om, at af de forskellige Forslag, vi nu har set fra den højtærede Undervisningsministers Haand, har intet taget Sigte paa at afskaffe Religionsundervisningen i Skolerne. Allerede i sin Forelæggelsestale i November 1930 poin-

terede den højtærede Undervisningsminister endogsaa meget stærkt, at han ønskede Religionsundervisningen i Skolerne bevaret. Ærede Medlemmer vil desuden huske, at da jeg her i Tinget den 27. November 1930 overfor den højtærede Minister nævnte hans Partis Program, Programmet af 1906, Punkt 6, der jo forlanger Religionsundervisningen ud af Folkeskolen, henviste den højtærede Minister i sit Svar til, at Socialdemokratiets Repræsentanter i den store Skolekommission med Bemyndigelse fra Partiet og paa Partiets Vegne havde fra-veget dette Krav, og Ministeren føjede til, at Partiet praktisk talt havde ændret dette Programpunkt.

Der var altsaa paa dette Punkt ingen Uenighed mellem Partierne. Det, som Uenigheden drejede sig om, var, paa hvilken Maade og under hvilke Former Kirkens Forbindelse med Skolen skulde bevares i Loven om Skolens Styre og Tilsyn. Ministeren havde i sin Forelæggelsestale erklæret sig rede til at forhandle ogsaa om dette Spørgsmaal, og vi fra vor Side — det vil man kunne se af Rigsdagstidende — udtalte det samme. Jeg erklærede paa mit Partis Vegne, at Ministeren ogsaa skulde finde os rede til Forhandling; kun forlangte vi, at Forbindelsen mellem Skole og Kirke maatte sikres. Jeg har gentagne Gange her fra Talerstolen erklæret, at om Formen var vi rede til Forhandling, blot maatte Maalet være, at Forbindelsen mellem Kirke og Skole blev bevaret.

Ser jeg nu paa det foreliggende Forslag, vil jeg indrømme —, og samtidig beklage — at det for Københavns Vedkommende ser ud, som om denne Forbindelse er brudt. Jeg og mange af mine Partifæller med mig kunde ønske, at den højtærede Minister havde givet Kirken en Repræsentant i Skoledirektionen paa samme Maade, som Lærerne har faaet en Repræsentant. Det er et stærkt Ønske fra mange Sider, og jeg vil bede den højtærede Minister overveje dette Spørgsmaal endnu en Gang. Men jeg maa ogsaa med det nuværende Medlem af Skoledirektionen for København, Dr. theol., Sognepræst Poul Brodersen, beklagende erkende — han har offentlig gjort det i „Berlingske Tidende“, — at den officielle Afskaffelse af det gejstlige Tilsyn her kun er en Fastslaaen af et gennem længere Tid bestaaende faktisk Forhold. Jeg beklager, at Kirkens Repræsentant, det gejstlige Medlem af Københavns Skoledirektion, i Sandhedens Navn, som en sandhedskærlig Mand, maa fastslaa, at hidtil har der vel været en Forbindelse i Formen, paa Papiret, mellem